

Kepu maailmankartalle

Puoluekokoukseensa kokoon-tuneella keskustapuolueella on ongelma: miten saada julkisuutta, kun muut ovat jo käyttäneet kaikki konstit.

Kommunistit jyräsivät vähemmistönsä, mutta kepulla ei ole vähemmistöä jota jyrätä.

Terhi Nieminen-Mäkynen poistui liberaalien kokouksesta itkien naispoliitikon kohtaloa, mutta Marjatta Väänänen on kepun harvoja tosi miehiä.

Kalevi Sorsa haukkui lehdistön epä-älylliseksi, mutta kepun pää-äänenkannattaja on Suomenmaa.

Pekka Paavola katosi demarien kokouksen aikana, mutta Johannes Virolaista ei saa käskemälläkään katoamaan televisiokameroiden edestä.

Kepuraukalla ei ole edes sellaisia maskottia kuin Toivo ja Toivo, joka kävi demarien kokouksessa esittämässä puuttuvaa rengasta lähetyssaarnaamisen ja sosiaalidemokratian välissä, mutta huomasi kauhukseen, ettei siitä mitään puutukaan.

Kepussa ministerit Väyrynen ja Yläjärvi tosin oltiin vähällä saada esittämään taistelijaparia Paavo ja Toivo, mutta vielä tähän kokoukseen ei mistään löydetty tarpeeksi suuria housuja.

Vieläpä kepu itse on käyttänyt julkisuustemppeja tuhlaillen. Jalasmökki ei enää kiinnosta ketään, yön yli nukkuminen vielä vähemmän. Kaikki tietävät entuudestaan senkin, että kepu pettää aina.

Näin ollen näyttää uhkaavasti siltä, että kepun on juostava itsensä maailmankartalle uusin keinoin.

Sellaisten keksiminen on työstä. Jutun pitäisi olla tosi kova, jotta se kunnolla ylittäisi uutiskynnyksen.

Siis esimerkiksi että kepu hyväksyisi demarien kotihoidontu-

en mallin. Tai että Ahti Karjalainen ryyppäisi illanistujaisissa Johannes Virolaisen pöydän alle. Tai että puoluesihteerin Seppo Kääriäinen julkistaisi kihlauksensa demarien puoluesihteerin Erkki Liikasen kanssa, vaikka heitä tähän saakka on luultu pelkiksi ystäviksi.

Mutta yksi helppo keino on vielä sentään jäljellä. Paavo Väyrynen voisi olla tekemättä mitään.

Hän on jo tähän mennessä pystynyt nousemaan Suomen epäsuosituimmasta poliitikosta Suomen melkein suosituimmaksi poliitikoksi pelkästään pysymällä hiljaa. Kun muut ovat jotain tehneet ja puhuneet, he ovat vain munanneet itsensä. Niin teki Paavokin ennen, mutta viime ajat hän on vain vierestä seurannut toisten toilauksia.

Kepun kokouksessa hänellä on mahdollisuus saada päähänsä suorastaan sädekehä. Siihen ei tarvitse muuta kuin jättää lehdistö haukkumatta.

Ajatelkaa, kuinka otsikot kirkuisivat: "Väyrynen ei hauku lehdistöä!" "Väyrynen vaikenee vankkaa asiaa!" "Linjakas kepu sorretun puolella!"